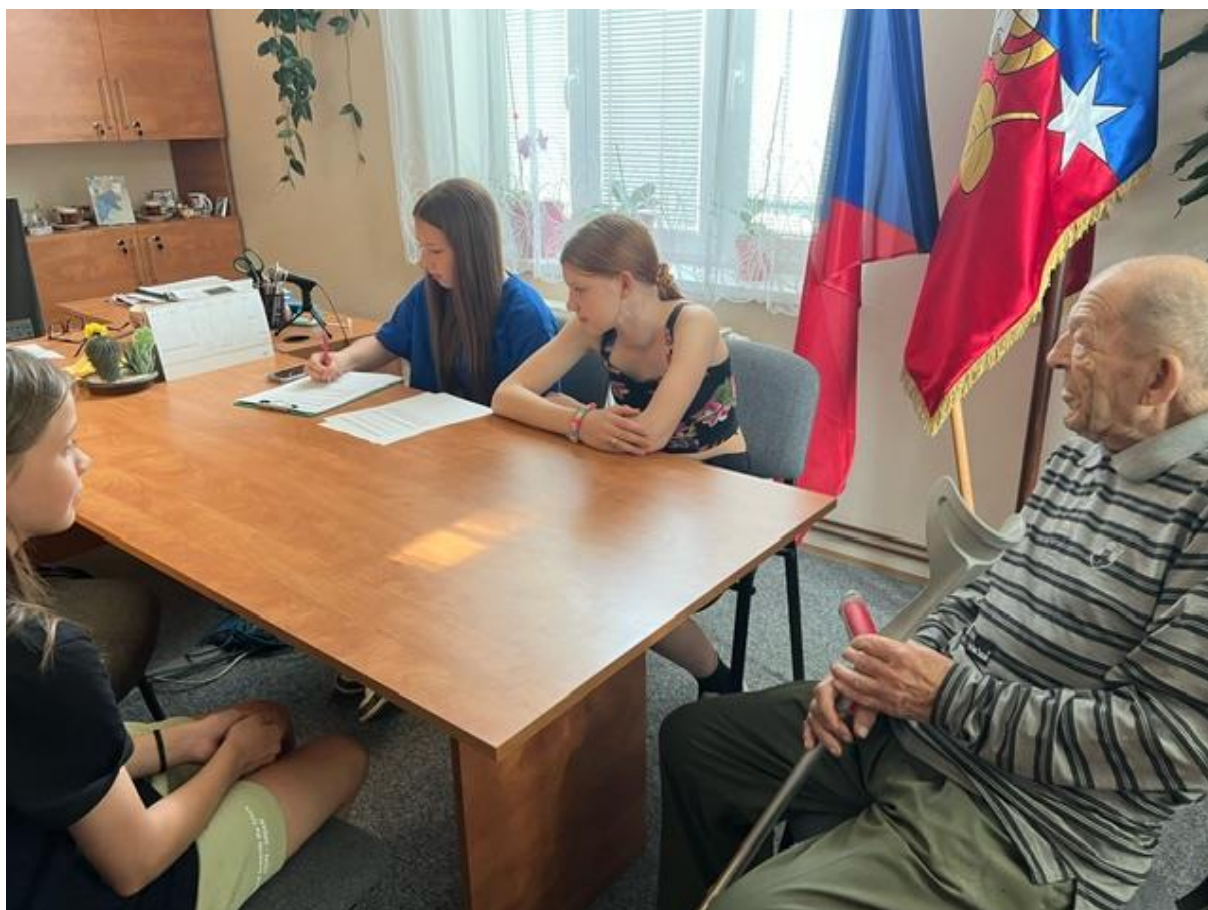

Příběhy našich sousedů

Jaroslav Jeřábek

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: Anna Řičařová, Aneta Šubrtová, Kamila Cífková

Pedagogický dohled: Mgr. Markéta Kuruczová

Základní a mateřská škola Dolní Beřkovice, příspěvková organizace

Nádražní 250

277 01 Dolní Beřkovice

Pan Jaroslav Jeřábek po natáčení rozhovoru 29. 5. 2024

Anička: Pan Jaroslav Jeřábek strávil dětství v Jenišovicích, v malé obci nedaleko Mělníka. Zdejší obecnou školu začal navštěvovat v době druhé světové války.

Pamětník: Školství se rozdělovalo na dvě základní části, obecná škola a měšťanka. Já jsem do této obecné školy k panu řídícímu Slánskému jsem nastoupil v září 1941. To znamená, kdy už fungoval naprosto protektorát s tehdejším názvem Böhmen und Mähren a zde jsem zažil i dokonce četníky, kteří přišli po tom atentátu na Heydricha.

Anička: V Jenišovicích se nachází malebný zámek. Jeho majitelkou byla před druhou světovou válkou svobodná rakouská hraběnka Franciska von Groote. Podle pamětníků byla velmi laskavá, zřídila v zámku sirotčinec pro opuštěné děti.

Anetka: Ten působil i jako mateřská škola pro pracující matky na poli. Předtím než šly ženy do zaměstnání, přivedly své potomky a po práci si je zase vyzvedly. Vše bylo díky hraběčině štědrosti zdarma.

Pamětník: No ta vesnice, ty Jenišovice, byly nebo spadaly zřejmě historicky do panství rodu Grootu a ta paní hraběnka, tu jsem znal osobně. Normálně jsme se potkávali na vsi. Tak byla mezi lidmi oslovována jako miloslečna.

Anetka: Když přišla druhá světová válka, musela hraběnka opustit zámek a přestěhovala se na faru do Cítova, kde přečkala válečné období. Místo ní nastoupil na zámek říšský správce.

Pamětník: Ona zřejmě asi byla u tehdejší německé správy ně dost dobře zapsaná, dokonce se říkalo, že když připojili Němci Rakousko k Velkoněmecké říši, ňák zaprotestovala nebo jestli existovala ňáká petice, to bůh sud', to nikdo neví, ale prostě během toho protektorátu musela ten zámek opustit a do toho zámku se nastěhovala rodina říšského správce Felcmana, křestním jménem Erich a ten měl tři syny. Odstupňováno jo nejstarší byl Klaus, druhej byl Ditrich a třetí Heindrich. A my jsme se s nimi velice brzy skamarádili, jak to u kluků bejvá, že jo.

Kamča: Po skončení války se do zámku opět hraběnka vrátila, ale jen na krátkou dobu. Rokem 1947 spolu s hraběnkou zmizel i pan farář a jeptišky, které zde pobývaly. Souhra náhod přivedla pana Jeřábka v šedesátých letech minulého

století také na zámek a stal se zde správcem. Roku 1969 dorazila k zámku skupina Němců. Panu Jeřábkovi se představili jako zástupci německého ministerstva zahraničních věcí.

Pamětník: Představte si, že s tím Klausem jsem se setkal v roce 1969, to bylo v neděli tehdá odpoledne. Manželka byla venku pryč, to už jsem měl kluky a někdo klepe. Já slyšel za dveřma šumot a to, a tam stáli čtyři lidi a v pozadí ve stejném věku jako já a ten mluvčí říká, že by tento pán, že tu strávil určitou část dětství, že by se rád podíval po tom zámku a já se tak podívám na ty lidi a říkám, prosím Vás, není támhleto pan Felcman Klaus a ozvalo se: „Ja, ja, ich bin Klaus, servus.“ No, takže takhle jsme se potkali v tom devětašedesátém, tak jsem se ho ptal, co rodina, teda rodiče, on říkal v pořádku všechno, dorazili do Bavorska, a táta prej má v Mnichově hospodu. Takže dobře jim to dopadlo a zasloužili si to, skutečně.

Kamča: Pan Jeřábek se přestěhoval roku 1981 z Jenišovic do Býkve a stal se předsedou Místního národního výboru. Od roku 1990 byl starostou, na úřadě působil až do roku 2012.

Natáčení audio reportáže v rádiu Signál v Mladé Boleslavi 2. 5. 2024

Kamila Cířlová

Kamila Cířková

Aneta Šubrtová

Anna Řičařová

zleva: Anna Řičařová, Kamila Cífková, Aneta Šubrtová v rádiu Signál

zleva: Kamila Cífková, Anna Řičařová, Aneta Šubrtová, Markéta Kuruczová